

(29)

هو الله تعالى شأنه الحكمة و البيان

كتاب انزله المظلوم من شطر سجنه الاعظم ليقرب الناس الى الله رب العالمين و اراد ان يذكر احد افنانه الذى انجذب بآياته و طار فى هوائه و نطق بثنائه و تمسك بحبل فضله و اخذ كتاب الله بقوة ما منعه فراعنة الارض و لا جبابرة البلاد و قام على خدمة الامر باستقامة ما زلته سطوة الذين كفروا بالله و آياته و اعرضوا عن صراطه المستقيم و نبأه العظيم قد كنت مذكورا لدى الوجه و تكون كما كنت ان ربك معك فى كل الاحوال انه هو المقتدر العليم الخبير يا افنانى عليك بهائى و عنايتى قد حضر اسم الجود الذى طاف البيت فى الليالى و الايام و اراد ذكرك ذكرناك بهذا اللوح العظيم يشهد المظلوم باقبالك و خضوعك و خشوعك و استقامتك و خدمتك فى امر الله الملك الحق العدل المبين قد عملت فى الله ما لا ينفد بدوام ملكوته و جبروته كذلك انزلنا الآيات و ارسلناها اليك لينشرح بها صدرك و يفرح قلبك و كذلك توجهت اليك لحظات المظلوم من هذا الشطر البعيد كبر من قبلى على وجوه افنانى و ذكرهم بآياتى و بشرهم بما نزل لهم فى الصحيفة الحمراء من قلمى الاعلى ان ربك هو المشفق الكريم نسئلك الله ان يحفظهم من نفاق كل ناعق و من الذين ما اتحدت قلوبهم و السنهم هذا ما اخبرناكم به من قبل و فى هذا الحين لا يعزب عن علمه من شىء و هو الستار الصبار العزيز العظيم البهاء المشرق من افق سماء رحمتى عليك و على من معك و يحبك و يسمع قولك فى امر الله مالك يوم الدين

يومية از ايام اسم جود عليه بهائى تلقاء وجه حاضر و اظهار محبت و خجلت لا نهايه نسبت بافنان عليه بهائى و عنايتى نمود مذکور داشت سبب زحمت ايشان شدهام در اظهار عنايت و محبت توقف ننمودند از حق جل جلاله طلب نموده آنچه را باقى و دائم است گفتيم يا اسم جود افنان لاجل خدمت حق جل جلاله از عدم بوجود آمدهاند ايشان و ما عنده بحق راجع و اينكلمه در قطب كتاب الهى از قلم ربانى ثبت شده هنيئا له و مريئا له اولياى ان ارض را از قبل مظلوم تكبير برسان از حق ميطلبيم قلب و لسان عباد خود را متحد فرمايد تا عنايات ظاهره و آيات نازله از اثر و ثمر منع نشود كذلك نطق قلم المظلوم فى هذا الحين الملك لله رب العالمين